

[Falk-Jensen.]

renoncere paa at faa Smørret. Jeg synes, det var rart, om det var her som med andre Ernæringskort, at det kun var en Rabat, de fik. Og i denne Forbindelse maa jeg udtale, at det forekommer mig, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at sige, beklageligt, at man paa den Maade, det sker her, sætter Lapper paa Socialreformen. Alle Understøttelser efter Sociallovgivningen burde efter min Mening foregaa over Sociallovene, og naar vi nu er kommet op paa at bruge mellem 30 og 40 Mill. Kr. til Rabatmærker uddelt paa forskellig Maade — nu i de nærmeste Dage bliver der uddelt paa en anden Maade efter Handelsministeriets Bekendtgørelse —, saa synes jeg, det Spørgsmaal maa trænge sig paa: bliver de Penge brugt rigtigt paa denne Maade? Efter min Erfaring er det saaledes, at vi i Socialudvalgene kunde administrere disse Penge betydeligt bedre, hvis vi administrerede dem paa almindelig Maade, saaledes som Pengene ellers bliver administreret efter Socialloven, og jeg vil henstille, at man tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse, for som Økonomien ligger i Landet i Øjeblikket, og med de Skattebillerter, der bliver præsenteret for Befolkningen, er det min Opfattelse, at det er ganske nødvendigt, ogsaa for den fremtidige Opfyldelse af de sociale Opgaver, at man faar den strengeste Økonomi gennemført, og at der overhovedet ikke bliver delt betydelige Beløb ud paa en saadan Maade, at man kan sige, mange af dem kommer ikke trængende til gode.

Jensen (Gørding): Jeg vil gerne i Modsætning til den sidste ærede Taler rette en Appel til den højtærede Minister, om der ikke maatte tilflyde Kommunalbestyrelserne en Meddelelse om, at det er Meningen, at Aldersrentenydere ogsaa skulde have Smørrabatmærker. Jeg kender nemlig Kommuner, hvor man i den Grad har misforstået den gældende Lov, at man kun uddeler til Familier med Børn. Derfor vilde jeg være Ministeren meget taknemmelig, om det var gørligt, f. Eks. gennem Radioen, at gøre disse Kommuner opmærksom paa, at der er andre end Familier med Børn, der skal have Smørrabatmærker. Endelig vil jeg gerne henstille til Ministeren af Hensyn til det ikke ringe Arbejde, man efterhaanden lægger paa Kommunalbestyrelsernes Skuldre, om man ikke kunde ordne det saaledes, at disse Rabatmærker, som har samme Løbetid, uddeles paa een Gang, saaledes at disse gamle Mennesker samtidig kunde hente

baade Margarinerabatkort og Smørrabatkort. Ud over disse korte Bemærkninger har jeg intet at fremføre i Anledning af det forelagte Lovforslag, og jeg skal paa mit Partis og egne Vegne anbefale det til hurtig og uforandret Vedtagelse.

Jens Thomsen: Jeg anerkender Socialministerens Fremgangsmaade, at han forelægger et Lovforslag, naar han vil anvende flere Penge til Smørkort, men jeg forstaaer ikke, hvorfor to Ministre i samme Regering benytter forskellige Fremgangsmaader. Naar Handelsministeren giver Smørkort, kan han ordne Sagen selv uden Rigsdagens Medvirken, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Socialminister, hvad Grunden er til disse forskellige Fremgangsmaader.

I det foreliggende Lovforslag staar der, at Ministeren bemyndiges til af Statskassen at anvende 1 725 000 Kr. til Smørrabatkort ud over det i Lov af 25. Maj 1940 fastsatte Beløb. Hvis det var Statskassens Penge, der anvendtes, vilde vi ikke sige noget til det. Men det er jo en Camouflering af de virkelige Forhold, det er nemlig Penge, som Landbrugsministeren, efter min Mening i Strid med Smørloven, tager af Smørfondens Midler, der bruges til Smørkort. Jeg finder det meget forkasteligt, at man berøver fattige Landmænd en Indtægt for at give Smørkort til Familier, der har Indtægter paa en 6 000—7 000 Kr. om Aaret. Hvis Pengene ikke blev taget paa denne uretfærdige og tilmed ulovlige Maade, var Sagen en ganske anden. Saa kunde man naturligvis lige saa godt give et Tilskud til Smør som til andre Nødvendighedsartikler. For mig ser det noget underligt ud, at det tilsyneladende kun er Landbrugets Produkter, der trykker Forbrugerne, saa der skal gives særligt Tilskud. Naar Klæder f. Eks. stiger, saa ser vi, at man gaar den modsatte Vej og fordyrer dem yderligere ved at lægge Skat paa dem.

Enkelte Familier med mange Børn faar flere Smørkort, end de har Brug for, og enkelte forsøger derfor at anvende flere Smørkort til Betaling for 1 kg Smør, end Loven forudsætter. Enkelte Mejerier nægter imidlertid at modtage Smørkort som Betaling for mere end det Kvantum Smør, Rabatmærkerne gælder for. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om det er lovligt at tage flere Smørkort som Betaling for 1 kg Smør, end Loven forudsætter. Jeg gaar ud fra, at det er ulovligt at tage hele Betalingen for Smørret i Form af Rabatmærker. Men Loven kan jo sagtens omgaaes, hvis vedkommende køber Smør og sælger det igen, eller